

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.106 van 23 december 2002
in de zaak A. 122.900/IX-3503.**

In zake : Gilbert DEROO,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

het Gemeenschapsonderwijs.

tussenkommende partij :

Robert STERCKX,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. MAES,
kantoor houdende te LOKEREN,
Zeestraat 99.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gilbert DEROO op 24 juni 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van 28 maart 2002 van de centrale raad bij het Gemeenschapsonderwijs waarbij de heer Robert STERCKX met ingang van 1 april 1994 benoemd wordt tot directeur bij de centrale diensten, afdeling Algemene infrastructuur en Materiële ondersteuning, evenals van de impliciete weigeringsbeslissing om verzoeker in deze betrekking te benoemen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat M. STOMMELS die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat M. MAES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Robert STERCKX met een verzoekschrift van 15 juli 2002 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij besluit van 22 september 1994 van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs wordt Gilbert DEROO met ingang van 1 april 1994 benoemd tot directeur bij de Centrale Diensten, Bestuur Materiële Organisatie en Schoolgebouwen, dienst V.G.V., Fysische Toepassingen en Architecturale Studies.

1.2. Bij 's Raads arrest nr. 74.766 van 30 juni 1998 wordt die benoeming vernietigd.

1.3. In zijn vergadering van 20 mei 1999 beslist de centrale raad van de Argo om Gilbert DEROO te benoemen in de vacante betrekking, met ingang van 1 april 1994.

1.4. Op 17 september 1999 dient Robert STERCKX een verzoekschrift tot vernietiging en een vordering tot schorsing in tegen deze beslissing.

1.5. Bij arrest nr. 85.746 van 1 maart 2000 beveelt de Raad van State de schorsing van die beslissing van 20 mei 1999 en bij arrest nr. 101.185 van 26 november 2001 vernietigt de Raad van State die benoeming.

1.6. Op 16 juni 2000 beslist de directieraad van het gemeenschaps-onderwijs om de benoemingsprocedure niet met een nieuwe oproep te herbeginnen, maar om Gilbert DEROO en Robert STERCKX uit te nodigen schriftelijk elementen in te dienen om hun aanspraken op de benoeming tot directeur te onderbouwen.

Daarop dienen beide kandidaten een schriftelijke toelichting in.

Op 30 augustus 2000 verstrekken zij aan de directieraad een mondelinge toelichting.

1.7. Op 15 september 2000 besluit de directieraad Gilbert DEROO als eerste kandidaat en Robert STERCKX als tweede kandidaat voor te dragen.

1.8. Op 12 november 2000 dient Robert STERCKX een bezwaar in tegen die rangschikking. Dit bezwaar wordt op 26 januari 2001 door de directieraad verworpen.

1.9. Tijdens de vergadering van 15 maart 2001 wordt in de centrale raad het voorstel van de directieraad besproken om Gilbert DEROO te herbenoemen vanaf 1 april 1994. Van de 10 aanwezige leden van de centrale raad stemmen vijf leden voor, één tegen, er zijn vier onthoudingen.

Naar aanleiding van deze stemming rijst de vraag of het voorstel van de directieraad al dan niet aanvaard is.

De centrale raad beslist "aan het vast bureau delegatie te verlenen teneinde na te gaan welke procedure verder moet gevolgd worden".

1.10. Op 18 oktober 2001 beslist de centrale raad :

"-de besluitvorming in dit dossier op zich te nemen en de administratie in te lichten over de genomen beslissing;

-ten behoeve van de voltijdse leden van de Centrale Raad, een overzichtelijke tabel op te stellen, vermeldend alle verdiensten, kwalificaties, ervaringen en persoonlijkheidskenmerken van de heren STERCKX en DEROO;

-het volledig dossier vanaf heden op het secretariaat van de Centrale Raad/Vast Bureau ter inzage te leggen van alle stemgerechtigde leden van de Centrale Raad/Vast Bureau ter inzage te leggen van alle stemgerechtigde leden van de Centrale Raad".

1.11. Op 22 november 2001 beslist de centrale raad enerzijds "het dossier niet inhoudelijk te bespreken en niet over te gaan tot een inhoudelijke vergelijking van de kandidaten" en anderzijds Robert STERCKX met ingang van 1 april 1994 te benoemen tot directeur bij de centrale diensten afdeling Algemene infrastructuur en Materiële ondersteuning.

1.12. Op 4 december 2001 stelt de regeringscommissaris bij het Gemeenschapsonderwijs bij de Vlaams minister van Onderwijs beroep in tegen de beslissing van 22 november 2001 wegens het gebrek aan motivering van die beslissing.

1.13. Op 20 december 2001 beslist de centrale raad zijn beslissing van 22 november 2001 in te trekken.

1.14. Op 8 februari 2002 worden Gilbert DEROO en Robert STERCKX door de centrale raad gehoord.

1.15. Op 28 maart 2002 beslist de centrale raad Robert STERCKX met ingang van 1 april 1994 te benoemen tot directeur bij de centrale diensten, afdeling Algemene infrastructuur en Materiële ondersteuning.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing van de impliciete weigering om verzoeker te benoemen niet ontvan-

kelijk is, onder meer omdat de centrale raad bij de benoeming van een directeur een discretionaire bevoegdheid heeft;

Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat betreft de tweede voorwaarde verzoeker het volgende aanvoert :

"Verzoeker lijdt een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Verzoeker lijdt meer bepaald een moreel nadeel dat dermate ernstig is dat het onmogelijk kan hersteld worden door een eventuele annulatie van de bestreden beslissing.

Daar waar verzoeker eigenlijk bij beslissing van 15 maart 2001 benoemd werd door de centrale raad aangezien toen 5 leden zich aansloten bij het benoemingsvoorstel van de directieraad en slechts 1 lid tegen stemde werd er nadien om een onbegrijpelijke en alleszins volledig onterechte reden op deze beslissing teruggekomen.

In herhaalde adviezen van de administratie werd nadien bevestigd dat de stemming van de centrale raad van 15 maart 2001 wel degelijk de benoeming van verzoeker diende te impliceren.

De verwerende partij is echter blijven talmen om duidelijkheid te verschaffen in het dossier, in die mate zelfs dat verzoeker de indruk kreeg dat men ten allen prijze zijn benoeming wenste te beletten.

Uiteindelijk heeft de verwerende partij dan beslist om niet verzoeker maar wel de heer STERCKX te benoemen. Daarbij werd op een flagrante wijze voorbij gegaan aan het advies van de directieraad en aan de eerdere stemming van de centrale raad van 15 maart 2001 waarbij verzoeker zelfs met een ruime marge als beste kandidaat werd voorgedragen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt bovendien met geen woord gerept waarom het advies van de directieraad niet werd gevolgd. Evenmin wordt uiteengezet waarom uit de stemming van 15 maart 2001 niet kan worden afgeleid dat verzoeker werd benoemd in de te begeven betrekking. De centrale raad negeert deze eerdere stemming volkomen.

Waar verzoeker ervan uit ging dat, aangezien hij op 15 maart 2001 de meerderheid van de uitgebrachte stemmen achter zich kreeg, zijn benoeming uiteindelijk ook definitief zou worden, kwam de verwerende partij op deze stemming terug en benoemde integendeel de heer STERCKX.

In eerste instantie gebeurde dit zelfs zonder de minste motivering, hetgeen aanleiding gaf tot een beroepschrift van de Regeringscommissaris. De verwerende partij trok haar beslissing vervolgens terug in en nam een nieuwe

beslissing met een «proformamotivering» die zoals hoger uiteengezet geenszins als een afdoende motivering kan worden beschouwd.

De hele benoemingsprocedure kan derhalve niet anders omschreven worden als zijnde een vaudeville.

De bestreden beslissing is voor verzoeker dan ook dermate grievend dat enkel de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging ervan hem enige genoegdoening kan verschaffen";

Overwegende dat verzoeker hiermee alleen een moreel nadeel aanvoert; dat een moreel nadeel in de regel kan worden hersteld door de morele genoegdoening welke een - overigens met terugwerkende kracht geldende nietigverklaring - verleent; dat uitzonderlijk een moreel nadeel enkel door een schorsing van de bestreden beslissing wordt weggenomen of vermeden, als daarvoor zeer specifieke redenen worden aangebracht; dat verzoeker die specifieke redenen evenwel niet aanbrengt; dat immers de omstandigheden dat de stemming in de centrale raad op 15 maart 2001 door de bestreden beslissing wordt genegeerd en dat de centrale raad het advies van de directieraad niet gevolgd heeft, niet als dusdanig kunnen gelden evenmin als het feit dat verzoeker de benoemingsprocedure omschrijft als "een vaudeville";

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Robert STERCKX in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt
uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drieëntwintig december 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd.kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.